

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 1. Carolus I. Angliæ Rex a Scotis accepto sanguinis pretio Anglis
divenditus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ

CONTINUATÆ.
LIBER CCII.

INNOCENTIUS X. PONTIF. MAX.
FERDIN. III. OCCID. IMPER.

§. I.

*Carolus I. Angliæ Rex a Scotis ac-
cepto sanguinis pretio Anglis
divenditur.*

Ex ipso Caroli I. Angliæ Regis tran-
situ ad Scotos inter hos & novæ
factionis Anglos jam prius natæ
simultates latius disseminabantur, ac
vix non in apertas belli flammæ erum-
pebant. Hi enim, cum democraticum
vel saltem Oligarchicum, uti supra me-
minimus, regimen in Angliam inve-
here molirentur, Regem Parlamento
Anglico tradi, eoque trucidato simul
Monarchiam everti petebant: Recla-
mabant Scoti, asserentes, quod ipsius
naturæ legibus, necnon Nationum &
Hospitii jure Regem, qui ultra in eo-
rum

Jäger. Hist.

Eccl. l. 6.

c. 6. & l. 7.

cap. 5.

Salmon hist.

d' Angl. t. I.

pag. 251.

Sæc. XVII. rum potestatem cessisset, Parlamen-
A. C. 1647. riis juratis ejus hostibus tradere pro-
 hiberentur: His vero reponerent Angli Independentes, quod Scotis in suum exercitum, utpote qui intra Angliam Anglorum stipendiis militat, Regem admittere, multo minus penes se, invito Parlamento, retinere minime licuerit: Hujus postulati iniquitatem probe perspectam habebant Presbyteriani Angli Scotis aliunde bene affecti, ne tamen magis alienæ genti, quam suis popularibus favere viderentur, sese multum opponere ausi non sunt. Nihilominus die vigesima octava Septembris utraque Curia seu Parlamentum habito Conventu decreverat, quod *de Regis Persona disponere vellent, prout eis bene visum fuerit*, hoc audito Londonus Scotiæ Cancellarius perorabat, demonstrans, quod tam Anglis, quam Scotis æquale jus esset disponendi de Rege, cum utriusque Regni Rex esset: postea explicabat hoc verbum *disponere*, vel enim agebat, eo intelligitur, quod Rex in carceres sit detrudendus, vel quod in plenam libertatem honorifice afferatur: jam Regis captivitate tumultus haud sedari ostendebat, necesse igitur esse, ut Rex sua fruatur libertate, proin in ejus sit arbitrio, aut in Scotiam ire, aut ad Angliæ Parlamen-
 tum

tum reverti: Hæc Cancellarii oratio Sæc. XVII. A. C. 1647.
 minus gratis auribus excipiebatur, eo-
 quod Regem nequaquam in vincula

esse conjiciendum, sed libertati, hono- Rapin Thoi-
 ras Hist.
 d' Angl. l. 21.
 pag. 595.
 ribus, & securitati reddendum persua-
 dere niteretur, ab hoc autem proposito
 alienissimi essent Scoti & Parlamentarii.

Ex hac igitur opinionum dissensione
 inter Parlamentarios, & Scotiæ De-
 putatos exorta est publica animorum
 averfio, quæ tamen utpote simulata
 paulopost privato pacto seu verius in-
 fami prodicione est sublata: Spondent
 igitur Scoti, quod Regem suum Par-
 lamento tradere vellent, si eis Angli
 quingenties librarum sterlingicarum
 millia daturi essent: ut vero horren-
 dam hanc perfidiam occultarent, has
 pecunias sibi ex promissis stipendiis mi-
 litaribus adhuc deberi obtendebant, ac
 studiose de pretio augendo disceptabant;
 tandem vero pro quadringentesies ster-
 lingicarum librarum millium pretio
 Regem suum exemplo Judæ Iscariotis,
 rebellibus Anglis, juratisque hostibus
 vendunt, eumque Parlamenti arbitrio re-
 linquunt & insuper nefando simulationis
 artificio hanc interponunt cautionem, ne
 quid noxæ Regi intentetur, sed primo
 suo tempore pristinæ dignitati, quin
 tamen ad libitum, & contra patrias
 leges imperare possit, redderetur, in-

Hist. Eccles. Tom. L. XI. Dd terim

Sæc. XVII. A.C. 1647. terim intra aliquam Basilicam recipien-
dus, donec fieret animorum recon-
iliatio.

§. II.

*Idem Rex a Parlamentariis indigne
 habitus, & de carcere in carce-
 rem raptatus.*

*Rapin. l. c.
 Whitl. p. 236.*

Postquam igitur Anglos inter & Sco-
 tos de tradendo Rege convenerat,
 Parlamentum Regi per nuntium signifi-
 cari iussit, quod omnibus articulis sibi
 nuper propositis & *conventioni* illico sub-
 scriberet, necnon utrique Regno circa
 religionem exacte satisfaceret, secus,
 eo non consulto securitati utriusque
 Regni a Parlamento prospiceretur: Ad
 hæc Rex ita respondit: „paratus sum
 „omnia concedere, quæ ad verum po-
 „puli mei commodum conducunt, peto
 „tamen, ut mihi Londinum, vel ad
 „alium vicinum locum cum plena li-
 „bertate, securitate, & fide publica
 „venire liceat: consideretis velim, quod
 „Rex vester audiri postulet, si hæc
 „gratiam minimo ex meis subditis de-
 „negassem, pro tyranno me haberetis.”
 Attamen his Regis sui precibus non
 flectebatur rebellium durities; interim
 vero Scoti receptis ducenties librarum
 millibus, & centum aliis intra annum
 pro-